

Πηγή: Σελιδοδείκτης

Με πολλά ταρατατζούμ και λογύδρια των υπουργών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, τη συναίνεση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΧΑ – Ποταμιού και Ένωσης Κεντρώων αλλά και τις ευλογίες των Επιμελητηρίων, των εφοπλιστών και της κινέζικης πρεσβείας, παρουσιάστηκε το σχέδιο νόμου για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α), που εισάγεται για ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής στις 26 Φεβρουαρίου. Πρόκειται για ένα Πανεπιστήμιο που προκύπτει από την κατάργηση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και τη συγχώνευση των 42 τμημάτων τους σε 26. Έτσι το νέο Πανεπιστήμιο θα συγκεντρώνει τον τρίτο σε μέγεθος φοιτητικό πληθυσμό (24.119) μετά το Αριστοτέλειο (31.756 φοιτητές) και το Καποδιστριακό (28.669 φοιτητές).

Να υπενθυμίσουμε ότι ήδη μετά το 2001 (ν. 2916) τα ΤΕΙ εντάσσονται στην Ανώτατη Εκπαίδευση της χώρας. Ωστόσο με τις ίδιες τυμπανοκρουσίες που τα ΤΕΙ ιδρύθηκαν ή ανωτατοποιήθηκαν για να συνεισφέρουν στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας, τώρα καταργούνται ή αλλάζουν μορφή χωρίς κανείς να μπει στον κόπο να αιτιολογήσει το γιατί. Γιατί οι δομές αυτές δεν συνεισέφεραν στην περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη; Και γιατί οι νέες θα συνεισφέρουν; Τουναντίον το ίδιο επιχείρημα που χρησιμοποιήθηκε τότε, για την ανάγκη δηλαδή αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης για την πιο άμεση ανταπόκρισή της στις δεξιότητες που ζητά η αγορά εργασίας, χρησιμοποιείται και σήμερα που η ανεργία και η μετανάστευση των νέων καλπάζει. Το σχήμα ΟΟΣΑ – ΕΕ – κεφαλαίου «για την ανεργία φταίει η έλλειψη προσόντων των νέων», όσο περισσότερο αποτυχαίνει τόσο παίρνει ξανά κυρίαρχη θέση στην επιχειρηματολογία του ΣΥΡΙΖΑ, όπως και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Αλλά ας δούμε πιο συγκεκριμένα τα κυριότερα σημεία του σχεδίου νόμου, της κυβέρνησης.

Τα κύρια σημεία του νομοσχεδίου

Κύρια θέματα του νομοσχεδίου αποτελούν η συγχώνευση ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά και η δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α.), καθώς και η λειτουργία διετών προγραμμάτων σπουδών στα ΑΕΙ. Οι σπουδές στο ΠΑ.Δ.Α. θα είναι τετραετείς (8 εξάμηνα) και θα καταλήγουν σε πτυχίο επιπέδου 6, του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, με 240 ECTS (πιστωτικές μονάδες). Οι διετείς σπουδές αφορούν τη δυνατότητα δημιουργίας των Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Κ.Ε.Ε) – σε κάθε ΑΕΙ, για αποφοίτους των ΕΠΑΛ, και θα οδηγούν σε πτυχίο επιπέδου 5 (ΙΕΚ). Η δημιουργία των ΚΕΕ ψηφίστηκε στο ν.4485/2017 του Γαβρόγλου και στο παρόν νομοσχέδιο εξειδικεύονται οι όροι υλοποίησής τους. Οι απόφοιτοι ΕΠΑΛ θα εισάγονται στα ΚΕΕ με βάση το βαθμό απολυτηρίου ή άλλα κριτήρια που θα ορίζει ο κανονισμός του ΚΕΕ

(άρα όχι ελεύθερα). Στόχος είναι τα ΑΕΙ μέσω των ΚΕΕ να έρθουν σε επαφή με τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών, εργοδοτών και λοιπών φορέων και μέσω του περιεχόμενου του προγράμματος τους αλλά και μέσω της πρακτικής άσκησης (960 ώρες πρακτική ενώ 1200 ώρες είναι η υπόλοιπη εκπαίδευση) να τους καλύψουν σε εργατικό δυναμικό. Γι' αυτό εξάλλου στα ΚΕΕ θα διδάσκουν εκτός από προσωπικό των ΑΕΙ και εξωτερικοί συνεργάτες με επαγγελματική εμπειρία στην ειδικότητα. Τα ΚΕΕ θα χρηματοδοτούνται όχι αποκλειστικά από τον προϋπολογισμό αλλά και με «χρηματοδοτήσεις, δωρεές και κάθε είδους χορηγίες από φορείς του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς οργανισμούς, και κάθε άλλη νόμιμη αιτία». Γι' αυτό και η υπόσχεση για τη μη ύπαρξη διδάκτρων είναι προσωρινή.

Στο σχέδιο νόμου κατά την προσφιλή τακτική όλων των κυβερνήσεων περνούν, ως λοιπές διατάξεις μια σειρά μέτρα που αφορούν την έρευνα, την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση κλπ. και δεν είναι αμελητέας σημασίας. Ξεχωρίζουμε αυτά της προσχολικής αγωγής - εκπαίδευσης και της υποχρεωτικότητας φοίτησης νηπίων 4, 5 χρονών (βλέπε ιστοσελίδα Σελιδοδείκτης: «Η προσχολική αγωγή κι εκπαίδευση μπροστά σε σοβαρότατους κινδύνους», 12/2/2018), της συγχώνευσης ειδικοτήτων (κυρίως τεχνικών) στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για ευκολότερη διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού, στη λογική των καθηγητών που κάνουν «λίγο από όλα» αλλά και συνέχιση της πολιτικής των μηδενικών διορισμών και της ελαχιστοποίησης των προσλήψεων αναπληρωτών. Ακόμη ξεχωρίζουν τα ζητήματα διαχείρισης της μαθητείας, όπως η σύσταση του Εθνικού Συντονιστικού Οργάνου Μαθητείας (Ε.Σ.Ο.Μ.) και η τελική μείωση του ειδικού ποσοστού θέσεων στην Ανώτατη Εκπαίδευση των αποφοίτων ΕΠΑΛ. Το Ε.Σ.Ο.Μ. αποτελεί γνωμοδοτικό όργανο για τον σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση των προγραμμάτων μαθητείας και σε αυτό συμμετέχουν εκπρόσωποι των υπουργείων, των κοινωνικών εταίρων ΣΕΒ, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΒΕ και άλλων φορέων, επιμελητηρίων κλπ. Το ειδικό ποσοστό θέσεων για την πρόσβαση των αποφοίτων των ΕΠΑΛ στην Ανώτατη Εκπαίδευση, μέσω ειδικών πανελλαδικών εξετάσεων για τα ΤΕΙ είναι 20% ενώ για τα ΑΕΙ αυξάνεται από 1% σε 5%. Δεδομένου όμως ότι στην Αττική καταργούνται τα δύο ΤΕΙ και ιδρύεται το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, αυτό σημαίνει ότι το ποσοστό αυτό μειώνεται κατά 15%. Τέλος να ξεχωρίσουμε το ζήτημα της υποχρεωτικότητας των λεγόμενων «δημιουργικών εργασιών» που εντάσσονται στα μαθήματα Α και Β Λυκείου, στα πλαίσια του αναμενόμενου νσχ για το νέο Λύκειο.

Το τοπίο της Ανώτατης Εκπαίδευσης αλλάζει σε αντιδραστική κατεύθυνση

Το νομοσχέδιο για το ΠΑ.Δ.Α. είναι το επόμενο βήμα του νόμου Γαβρόγλου (ν.4485/2017) που ψηφίστηκε τον προηγούμενο Αύγουστο και το πρώτο βήμα της συνολικής αλλαγής της εικόνας της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε ακόμη πιο αντιλαϊκή κατεύθυνση. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αποδεικνύει για μια ακόμη φορά τη χρησιμότητά της προς το κεφάλαιο και την ΕΕ, ολοκληρώνοντας αλλαγές που εκκρεμούσαν χρόνια λόγω των ισχυρών κινηματικών αντιστάσεων, που δεν νομιμοποιούσαν το πολιτικό προσωπικό τους να προχωρήσει χωρίς το αντίστοιχο πολιτικό κόστος.

Έτσι ο νόμος Γαβρόγλου οριστικοποίησε το σύστημα της Μπολόνια και τώρα ξεκινούν τα νομοσχέδια ολοκλήρωσης της «διαμόρφωσης του Ενιαίου Χώρου της Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας», όπως αναφέρει και η Αιτιολογική Έκθεση. Αυτή η διαδικασία περιγράφεται και στα πορίσματα του Εθνικού διαλόγου. Ειδικότερα περιγράφεται στο πόρισμα Γαβρόγλου, της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου εντάσσονται βασικά σημεία της πρότασης Γαβρόγλου, Γεωργιάτου και Μακατσώρη. Αυτή προβλέπει συγκεκριμένο σχέδιο αξιολόγησης

όλων των ΑΤΕΙ και διαβούλευσης μέσω επιτροπών ώστε όσα είναι «ακαδημαϊκά» ισοδύναμα με τμήματα ΑΕΙ ή καλύπτουν πεδία που δεν υπάρχουν στα πανεπιστήμια, να συγχωνευτούν με Πανεπιστήμια ή μεμονωμένα τμήματά τους ή να παραμείνουν και τα υπόλοιπα να μετατραπούν σε διετή προγράμματα Επαγγελματικής Κατάρτισης. Προγράμματα αλλαγών, συγχωνεύσεων κλπ. τμημάτων θα συζητηθούν σε μικρότερη έκταση και στα ΑΕΙ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ σχεδίασε δηλαδή και ξεκινά να εφαρμόζει ένα «Βελούδινο σχέδιο ΑΘΗΝΑ 2», με αναγκαστική συναίνεση χάριν επιβίωσης, όπου υπολογίζεται κατ' αρχήν ότι το 25% περίπου των τμημάτων των ΤΕΙ, θα μετατραπούν σε διετή προγράμματα (Βήμα Κυριακής 8/10/2017).

Έτσι εκτός από τη συγχώνευση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά, στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, η ίδια συζήτηση έχει δρομολογηθεί, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ Ιονίων νήσων, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το ΤΕΙ Ηπείρου, το ΤΕΙ Θεσσαλίας και το ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας, το ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας και το Πανεπιστήμιο Δυτ. Μακεδονίας και το Πανεπιστήμιο Πατρών και το ΤΕΙ Δυτ. Ελλάδας. Η λογική των προτάσεων αυτών δεν είναι νέα. Ο Γιάννης Πανάρετος - υφυπουργός παιδείας το 2010 επί ΠΑΣΟΚ- μαζί με τον Γ. Παπανδρέου πρότεινε τη μετατροπή των ΤΕΙ σε «τοπικά κολέγια διετούς φοίτησης» (Καθημερινή 24/7/2017).

Επίδικο αυτών των αλλαγών δεν είναι «η αναβάθμιση της τεχνολογικής και τεχνικής εκπαίδευσης», που επικαλείται ο κος Γαβρόγλου, παίζοντας με τον πόνο των εργαζόμενων, που δεν έχουν πια χρήματα για να σπουδάσουν τα παιδιά τους, μα και όταν το κάνουν με χίλιες δυο στερήσεις τα βλέπουν άνεργα ή μετανάστες. Η κυβέρνηση υλοποιεί τον πρώτο στόχο της Έκθεσης του ΟΟΣΑ του 2011 αλλά και της πρότασης του IOBE για την αποτελεσματικότητα της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που δημοσιεύτηκε τον Ιούλιο του 2017, για μείωση του μεγέθους της υπάρχουσας μορφής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τη δημιουργία «οικονομιών κλίμακας» για τη δυνατότητα φτηνότερης διαχείρισης προσωπικού, υποδομών και μείωση του δημοσιονομικού κόστους. Η ίδια κατεύθυνση υποστηρίζεται και από το ΣΕΒ, προς όφελος πιο βραχυχρόνιων σπουδών όπως περιγράφεται στα special reports για «το μέλλον της εργασίας» και τις «Σύγχρονες δεξιότητες για Διεθνώς Ανταγωνιστικές Επιχειρήσεις», που δημοσίευσε στις 18/10/2017 και 23/1/2018 αντίστοιχα. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση επιδιώκει να ολοκληρώσει στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη διαμόρφωση του Ενιαίου Χώρου της Μπολόνια. Πρόκειται για τη διαμόρφωση μιας ενιαίας δεξαμενής τίτλων σπουδών -διαβαθμισμένων ως προς τις γνώσεις και τα δικαιώματα που θα συνεπιφέρουν, για το ίδιο επιστημονικό αντικείμενο- με μετακινούμενο πάτο. Σε αυτήν θα «κολυμπούν» τίτλοι και πτυχία όλης της κλίμακας της μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με διαφορετικές απαιτήσεις στη χρονική διάρκεια των σπουδών αλλά με αύξηση της τάσης για βραχυχρόνιες σπουδές, αντιστοιχισμένα από το 5ο και πάνω επίπεδο, στο Πλαίσιο Προσόντων. Στην ίδια δεξαμενή προστίθενται και τα πτυχία Κολλεγίων ή και ιδιωτικών φορέων - ιδρυμάτων, αφού η αναγνώρισή τους πλέον θα γίνεται ευκολότερα με βάση τα προβλεπόμενα στο άρθρο 19 του νομοσχεδίου. Εκεί στην παράγραφο 1α, αναφέρεται ότι «Οι τίτλοι σπουδών Ανώτατης Εκπαίδευσης Διεθνών Οργανισμών στους οποίους μετέχει η Ελληνική Δημοκρατία είναι ισότιμοι με τούς τίτλους σπουδών των ελληνικών δημόσιων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, χωρίς να απαιτείται η έκδοση πράξης αναγνώρισης». Παρακάμπτεται δηλαδή η πρόβλεψη του άρθρου 16 ότι η Ανώτατη Εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από Ιδρύματα που αποτελούν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση και υπό την εποπτεία του κράτους.

Όσο περισσότεροι τίτλοι «κολυμπούν» στην παραπάνω δεξαμενή, τόσο περισσότερο θα μετακινείται ο πάτος της προς τα κάτω, οδηγώντας στην υποβάθμιση όλων -γνωστικά,

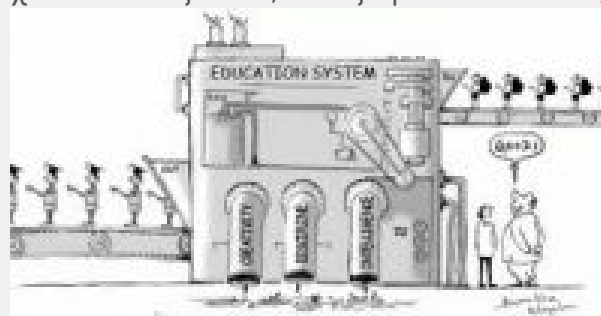
επαγγελματικά και εργασιακά. Επιπλέον όλο και περισσότεροι θεσμοί αξιολόγησης και πιστοποίησης θα στήνονται προκειμένου οι κάτοχοι των τίτλων αυτών να θεωρούν ότι προσπερνούν τους υπόλοιπους και ανεβαίνουν προς την επιφάνεια. Αυτή είναι η ευελιξία που επιδιώκουν στην Ανώτατη Εκπαίδευση, προκειμένου να γίνει πιο αποδοτική με όρους αγοράς. Όχι μόνο λόγω κρίσης, όπως εξηγούν ΣΕΒ και ΙΟΒΕ, αλλά γιατί αυτή εξυπηρετεί τις «αναπτυξιακές προτεραιότητες» που θέτουν και την «προετοιμασία του ανθρώπινου δυναμικού νέων ικανών να ανταποκριθούν στις νέες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας» (Η στρατηγική της ΑΕ στην Ελλάδα 2016-2020 ΥΠΕΠΘ). Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ υλοποιεί τις προτάσεις της Έκθεσης του ΟΟΣΑ του 2011, «Βελτίωση της αποτελεσματικότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση» που πρότεινε μέτρα για την ανταγωνιστικότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και την απόκτηση ευελιξίας και προσαρμογής, «ευθυγράμμισης» με την αγορά εργασίας. Προς τούτο πρότεινε μείωση των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, επαναπροσδιορισμό του ρόλου των ΤΕΙ με έμφαση σε παροχή προγραμμάτων βραχείας διάρκειας που να καλύπτουν τοπικές ανάγκες των εργοδοτών κλπ.

Το αναπτυξιακό πρότυπο που έχουν περιγράψει Θεσμοί και κυβέρνηση ανταποκρίνεται στην αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων και της ανταγωνιστικότητάς τους κι όχι στο πώς θα δουλέψει, και θα φάει ψωμί ο κόσμος, πολύ περισσότερο για το πώς θα απολαμβάνει τον πλούτο που παράγει ζώντας μια αξιοβίωτη ζωή. Για τον κόσμο της εργασίας προβλέπει ανεργία, αλλά και ευέλικτες εργασιακές σχέσεις σκλαβιάς, σε μια εργασία μικρής διάρκειας, χωρίς δικαιώματα σε κύρια πεδία, όπως τουρισμός, εμπόριο, ναυτιλία, γεωργικά προϊόντα. Οι εργοδότες -που καθορίζουν τις περίφημες δεξιότητες που ζητά η αγορά- θέλουν φθηνό, εργατικό δυναμικό γρήγορα εναλλασσόμενων ειδικοτήσεων και χρήσεων. Μπορούν πιο εύκολα και οικονομικά ανώδυνα να το επιβάλλουν αυτό σε εκπαιδευτικά ιδρύματα - «χυλό», παρά σε σχολές με άκαμπτα περιεχόμενα, δομές και επαγγελματικά δικαιώματα. Και ταυτόχρονα θέλουν οι σχολές - «χυλός» να τους τροφοδοτούν και με νέους εργαζόμενους, μαθημένους στο «δίκιο του εργοδότη» και γι' αυτό χρησιμοποιούν τη μαθητεία και την πρακτική άσκηση ως μορφές «εισόδου στη νέα αγορά εργασίας» με τις νέες συνθήκες και προδιαγραφές.

Με όλη αυτή τη διαδικασία η κυβέρνηση συνεπικουρεί το κεφάλαιο να μειώνει το εργατικό κόστος, να γίνεται ανταγωνιστικό αλλά και να εξασφαλίζει την κυριαρχία του. Αυτό επιτυγχάνεται εφόσον συντηρεί και αυξάνει τις διαιρέσεις και τον ανταγωνισμό τόσο στους εργαζόμενους όσο και στο «πνευματικό προλεταριάτο», με τα δήθεν ακαδημαϊκά - επαγγελματικά δικαιώματα και τη διαφοροποίησή τους σε ένα πέλαγος ανεργίας και μερικής, περιορισμένης διάρκειας απασχόλησης με μισθούς, και δικαιώματα όλο και πιο υποβαθμισμένα.

Οι φοιτητές, οι μαθητές και η εκπαίδευση θα βρεθούν σε χειρότερη μοίρα

Όσο πιο «ενιαίος» γίνεται ο χώρος της Ανώτατης Εκπαίδευσης, τόσο αυξάνουν οι κατηγοριοποιήσεις φοιτητών, αποφοίτων, πτυχιών εντός του; Πώς γίνεται αυτό; Χρειαζόμαστε τα «ταξικά γυαλιά μας», για να απαντήσουμε στη φαινομενική, παραπάνω αντίφαση. «Ενιαίος» είναι ο χώρος από τη σκοπιά των εργοδοτών, γιατί θα έχουν στη διάθεσή τους την ενιαία δεξαμενή που περιγράψαμε παραπάνω, για να προμηθεύονται το εργατικό δυναμικό, με τις ιδιότητες που επιθυμούν. Οι φοιτητές, οι απόφοιτοι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που προορίζονται να βλέπουν τα πράγματα μέσα από τη δεξαμενή, όπου θα βρίσκονται, θα

βιώνουν έναν άκρατο ανταγωνισμό και ένα ανηλεές κυνήγι προσόντων, αν αποδεχτούν αυτή τους τη θέση. Γι' αυτό και η κυβέρνηση αρνείται να ενοποιήσει όλους τους φοιτητές προς τα πάνω και με το νομοσχέδιο για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής αυξάνει τις κατηγορίες φοιτητών και πτυχιών.

Έτσι, δημιουργεί σε αυτό τετραετείς κύκλους σπουδών που θα αντιστοιχούν σε αντικείμενα σπουδών που υπάρχουν ήδη σε πενταετείς σχολές. Φαίνεται να προετοιμάζει μια νέα γενιά αποφοίτων πάνω στο ίδιο αντικείμενο με λιγότερες γνώσεις και σαφώς λιγότερα επαγγελματικά δικαιώματα. Στην πραγματικότητα, και παρά το γεγονός, ότι στις πενταετείς σχολές έχουν πετάξει το τυράκι της «ακαδημαϊκής αναγνώρισης» του πτυχίου τους σαν master, η «αναγνώριση» αυτή δεν επιφέρει σύμφωνα με τον Νόμο Γαβρόγλου μισθολογικές διαφορές. Έτσι η δημιουργία σχολών δύο ταχυτήτων (5ετών, 4ετών) με το ίδιο αντικείμενο, θα λειτουργήσει σαν μέτρο συμπίεσης των εργασιακών δικαιωμάτων όλων των αποφοίτων προς τα κάτω και σαν διαρκής πίεσης για προσαρμογή όλων των σχολών στα 4 χρόνια, σύμφωνα με τις πάγιες επιδιώξεις τους.

Ταυτόχρονα εντείνονται οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση, αφού δεν αντιμετωπίζεται έτσι η απαξίωση των προπτυχιακών σπουδών, οι τραγικές ελλείψεις σε ΤΕΙ και ΑΕΙ σε πόρους, προσωπικό κλπ. Τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά μονιμοποιούνται και επιπλέον δεν λαμβάνονται μέτρα μέριμνας για τα πιο φτωχά παιδιά που πληθαίνουν λόγω κρίσης και δεν μπορούν ούτε καν να πληρώσουν τα έξοδα μετακίνησής τους στον τόπο της σχολής που πέρασαν. Ειδικά για τους φοιτητές των ΤΕΙ, πάνω από το 50% αναγκάζεται να δουλέψει για να σπουδάσει.

Παράλληλα με την ίδρυση Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Κ.Ε.Ε) και τα διετή τους προγράμματα στα ΑΕΙ για τους «καλούς» αποφοίτους των ΕΠΑΛ, επικυρώνεται για ακόμα μία φορά η όξυνση των ταξικών φραγμών στη παιδεία. Η κυβέρνηση προσπαθεί να εμφανίσει ως «ελκυστική λύση» τη μαθητεία και την εξειδικευμένη κατάρτιση στις ανάγκες των επιχειρήσεων, ώστε να μειωθούν οι ροές εισακτέων στα ΑΕΙ. Τα Κ.Ε.Ε. όμως στοχεύουν στη δημιουργία αποφοίτων που τους λείπουν οι βασικές γνώσεις επιστήμης και επαγγέλματος, αλλά οδηγούν στη στενή κατάρτιση αντικειμένων που θέλει ο εργοδότης. Έτσι οι απόφοιτοι θα είναι δέσμοι της φθηνής ευάλωτης εργασίας, χωρίς δυνατότητα διαπραγμάτευσης της εργατικής τους δύναμης, δέσμοι ενός διαρκούς αγώνα δια βίου επανακαταρτίσεων και πιστοποιήσεων. Ακόμη αποτελεί σημείο πολύ σοβαρής υποβάθμισης της προοπτικής των παιδιών της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων η μεγάλη μείωση εισακτέων των μαθητών των ΕΠΑΛ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τις ειδικές πανελλαδικές των ΕΠΑΛ. Ειδικότερα στην Αθήνα αυτό ξεκινά από φέτος αφού δεν θα υπάρχουν ΤΕΙ, για να δηλωθούν στα μηχανογραφικά. Έτσι, λοιπόν, διαμορφώνεται η μοίρα των μαθητών στα ΕΠΑΛ: 5% μόνο στα ΑΕΙ, πολλοί λιγότεροι σε όσα ΤΕΙ και αν απομείνουν στην επαρχία και η πλειοψηφία τους περιπλανώμενοι στη μαθητεία, στα ΙΕΚ και την κατάρτιση.

Στρατηγικός στόχος του πολυνομοσχεδίου είναι η αποφασιστική προώθηση της μορφωτικής αντεπανάστασης του κεφαλαίου, η υποβάθμιση των μορφωτικών - επιστημονικών γνώσεων της νέας γενιάς, που πάει χέρι - χέρι με τη συντριπτική υποβάθμιση των εργασιακών της δικαιωμάτων. Αποτελούν τις δυο πλευρές της ενιαίας στρατηγικής του κεφαλαίου για την αύξηση της εκμετάλλευσης, για να ξεπεράσει ο καπιταλισμός την κρίση του σε βάρος της εργατικής τάξης και του λαού, και πριν από όλα σε βάρος των παιδιών της.

Ενιαίος αγώνας για τη ριζική βελτίωση των μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων της νεολαίας

Το φοιτητικό και ευρύτερα εκπαιδευτικό κίνημα, πρέπει γρήγορα να συνειδητοποιήσει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της αντιδραστικής τομής και τις βάρβαρες επιπτώσεις τους. Να ανασυνταχθεί και να επιστρέψει στους δρόμους, για να ανατρέψει το Νόμο Γαβρόγλου και

όλο το αντιδραστικό μνημονιακό επιχειρηματικό πλαίσιο του πανεπιστήμιου αλλά και του «Νέου Σχολείου» που οικοδομείται, για την υπεράσπιση των μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων της νεολαίας.

Απέναντι στο «διαίρει και βασίλευε» της κυβερνητικής πολιτικής απαιτείται κοινός αγώνας φοιτητών ΤΕΙ - ΑΕΙ ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου και τους νόμους συγχωνεύσεων, για Ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Για ένα ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο, με πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα σε αυτό χωρίς επιπλέον πιστοποιήσεις. Για κατάργηση των διδάκτρων και αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης. Για κάλυψη όλων των αναγκών σε υλικοτεχνική υποδομή, συγγράμματα, εξοπλισμό, ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα των σπουδών. Για μόνιμους διορισμούς. Για αξιοπρεπή σε μισθό, όρους, σχέσεις εργασία με λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους.

Για να ζήσουμε πρέπει να πάρουμε πλούτο από το κεφάλαιο κι όχι να γίνουμε αναλώσιμα ανταλλακτικά στη μηχανή των κερδών του.

Απέναντι σε αυτή την «μαύρη πολιτική» χρειάζεται να αντιτάξουμε τον αγώνα για μια ζωή που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες δυνατότητες του ανθρώπινου πολιτισμού, τον ανυποχώρητο αγώνα για την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης, κεφαλαίου, ΕΕ, στην προοπτική της κατάργησης κάθε εκμετάλλευσης.